

AZ OROSHÁZI
EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
INGYENES LAPJA

Orosházi **HARANGSZÓ**

Reformáció napi gondolatok

A szedetlen gyümölcs és a füge

Emlékezés Musztafáné Györgyikére

Hírek, információk gyülekezetünk életéből

Színes beszámolók a Székács mindennapjaiból

Újra közeledik a Márton-bál

2025 OKTÓBER

„Az igaz ember pedig hitből fog élni.”

Az ősi prófétai ige, és annak a rómaiakhoz írt levélben újból felragyogó üzenete évszázadok után ismét bevilágította egy ember szívét, tépelődő, Istennel vívódó életét: Luther számára megkerülhetetlen igazsággá lett, hogy az igazi élet forrása nem lehet más, csak a hit. Ebből a felismerésből fakadó bátorsága, elköteleződése felállította őt a szerzetesi cella szemlélődő magánya és az egyetemi katedra inkább beavatottnak szóló tanító hivatala mellől: egyházát, Isten földön vándorló népét megújítani, felrázni akaró reformátorrá tette. Ez a változás nemcsak egy belső fordulat következménye, hanem sokkal inkább Isten Szentlelke mindenki számára tapasztalható, tetten érhető megnyilvánulása volt. Micsoda energiát, egyént és közösséget formáló erőt szabadított fel a hit lényegét megragadó és azt szívbe író ige!

Mennyire szüksége lenne a ma emberének, egyházának és társadalmának is egy ilyen elsősorban szívbe vésődő, megvilágosító reformációra! Milyen fontos lenne, hogy a világ dolgai elé odakerüljön az a mindent Istenre bízni képes ősbiza-

lom, ami először békességet teremt a szívben és minden, ami gondolat, szó, tett, csak ez után öltene testet. Mennyi elmulasztott alkalom, sebet okozó szó, önzés, gyűlölet és háború fájdalmas nyomát hordozzuk, csak mert nem akartuk elhinni, hogy van, Akinek kezében tudhatjuk életünket, és nem nekünk kell sokszor rövidlátó, öncélú és szükségképpen rossz megoldásokkal vezetni az életünket, hanem Tőle kellene kérnünk a világosságot.

Legyen az idei reformáció a hit győzelmének ünnepe, az ünnep üzenete pedig győzzön meg minket is, hogy első gondolatunk, szavunk, lépésünk mindig Isten felé vezessen, mert az biztosan jó irány. És az a gondolat, szó, út, amit tőle kapunk, az csak az élet felé, egy emberibb, krisztusibb világ megteremtése felé vezet.

Ördög Endre

A szedetlen gyümölcs és a füge

Szeptember közepén meglepődve tapasztaltam valamelyik oro sházi boltban, hogy egy kiló kifogástalan minőségű trópusi banán ára a magyar szilváéhoz képest csak 56 százalék. Egy közeli kisvárosba készülve felötlött emlékeimben a rajzasztalon, derékszögű vonalzóval megtervezett település széles utcáinak évtizedekkel ezelőtti, virágzó szilvafasorokkal díszített képe. Most, a valóságban a járda és a füves útpart hullott, erjedő, hangyák és darazsak rága, széttagosított gyümölcsökkel, magokkal volt terítve helyenként, ami sajnos nem csak ottani jelenség.

A szedetlen gyümölcs a fán marad vagy a földre hull anélkül, hogy leszüretelnék vagy felszednék. Jó másfél évszázada az egyszerű ember több gyümölcsöt fogyasztott, mint húst. A legtáplálóbb helyi gyümölcs a szilva, a téli hónapokra hosszan tárolható élelem pedig az alma volt számukra. A felesleges vagy silány gyümölcsből takarmány lett és cefre, semmi nem veszett kárba. Szedetlenül csak haszontalan fa ehetetlen, mérgező termése maradt, de végül azt is összetakarították a rendes emberek.

A gyümölcs a növények biológiai terméke, és termésként a szervezetük fontos része. Szaporodást, fajfenntartást biztosító magot, magokat tartalmaz. A számunkra ízletes, tápláló voltával a jó gyümölcsöt termő fa védelmet, megbecsülést élvez részünkről. Minden fát

megismerünk a maga gyümölcséről. A jó fa nem terem rossz gyümölcsöt. Legfeljebb válogatunk, rangsorolunk ízlésünk, kényünk-kedvünk szerint. Mondjuk, hogy csak (az élelmészeti szempontból) rossz fa nem terem jó gyümölcsöt, de ne feledjük, hogy szükség esetén például a bükkfa lisztes, zsíros makktermése, a ma már alig ismert sulyomhínár tövises vízi gesztenyéje is táplálék.

A termés átvitt értelemben emberi cselekedetek, tettek, gondolatok következménye is, mint jó gyümölcs. A jó ember a szíve jó kincséből hozza elő a jót, a lelki gyümölcsöt, a gonosz pedig a gonoszból hozza elő a gonoszt. Amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. Ahogy Babits Mihály írta: „Mindenik embernek a lelkében dal van, és a saját lelkét hallja minden dalban. És akinek

szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépnek.”

Jó gyümölcsöt szedetlenül hagyni, vagy jó szót és jó cselekedetet nem meghallani, illetve nem észre venni ahhoz hasonló, mint az éppen nem termő jó gyümölcsfát vesztésre szálni anélkül, hogy kellően ismer-nénk a tulajdonságait, a szokásait. Bárcsak inkább termőre segítenék! Az Újszövetségben a gyümölcstelen fügefafa megátkozásának története nem átkozódásról, átok jóváhagyá-sáról szól, sokkal inkább figyel-meztetés azoknak, akik külsőleg sokat mutatnak magukról, mert – szemléletesen – sok a levél, de med-dők a lelki gyümölcsök szempontjából.

A világon több fafajt övez szenteknek kijáró tisztelet. Az élet fája gyakran a pálmafa, a tudás fája pedig a délnyugat-ázsiai eredetű, a Földközi-tenger mellékén honos fügefafa, később a kontinentális, közép-ázsiai eredetű almafa. A fügefélék közül a leghosszabb életű a szent fügefafa, de tisztelik az indiai fügét (banyan), a jóízű gyümölcsű pandzsáb fügét, a Romulus és Remus legendabéli antik római vad fügét. – Kis kitéréssel jegyezzük meg, hogy Michelangelo bűnbeesést és paradicsomi kiűzetést ábrázoló mennyeze-

ti freskóját 1512-ben, mindenszentek napján leplezték le a Sixtus-kápolnában. A korai művészet-történész és reneszánsz életrajzíró, Giorgio Vasari már akkor egy talán alig észrevehető részletre hívta fel a figyelmet: a mester freskóján az Édenkert fája és a tiltott gyümölcs nem az alma, hanem a füge. A nemiséget leplező fügefalevél ábrázolása azonban hiányzik.

A Szentírásban leggyakrabban a szőlő fordul elő, és közvetlenül a füge követi. A szőlőt friss gyümölcsként fogyasztották, vagy inkább bornak dolgozták fel. Az édes füge (*Ficus carica*) évezredek óta fontos táplálék; ott van az egyszerű nép, az előljárók, az urak és a királyok asztalán egyaránt. Frissen is, aszalva is eszik („fügekoszorú”). Gyógynövény. Ezékiás sebeire préselt fügét tettek. Az Ószövetségben a jólét egyik jelképe. Több próféta az eljövendő békét és nyugodt életet jellemzi a szőlő és fügefafa képével: „Mindenki a saját szőlőjében vagy fügefája alatt ülhet, és senki sem háborgatja őket” Salamon uralkodása idején. A talaj közelében elágazó törzsű, és aláhajló ágú, fává is nevelhető bokor, aminek nagy, érdes, tejnedvet tartalmazó levelei vannak. Zákeus könnyen föl tudott

mászni a vad füge, Nátánél pedig alatta elmélt és imádkozott.

Vándorló elődeink nemcsak a honfoglalás 894-es déli hadjárata, illetve az al-dunai vonulás során a dunai bolgárok földjén, hanem évszázadokkal korábban megismerhették a fügefát, még inkább beszerezhették aszalt gyümölcsét azoktól a délebbi népektől, akiknek étrendjében jelentős az olívával és a szőlővel együtt. Mediterrán eredetű gyümölcsváltozatai a középkorban, majd a török uralom óta kedvelt kerti dísz- és haszonnövények. A füge nálunk inkább aszalt déligyümölcs, soha nem volt fontos élelmezési cikk, nem foglalkoztak vele említésre méltóan. Szabadban védett helyen áttelel, de kemény télen tövig vagy teljesen kifagy. Gyökérzete kiterjedt, jól tűri a szárazságot, gyorsan regenerálódik és növekedik. Nem tudjuk megbecsülni a tekintélyes méretű példányok életkorát, csak tudományos kutatásokra, írásos emlékekre, személyes ismeretekre hagyatkozhatunk.

A XIV. századi Anjou-kori latin oklevéltár több „füge” település-, birtok- és családnevet őrzött meg. Vármegyék szerint (régmúltbeli és újabb közigazgatási átrendezésekre tekintet nélkül): Csanád (Füged, utóbb pusztá), Temes, Torontál,

Keve (Fügöd), Gömör (Gömörfüge), Gömör-Kishont (Füge), Újvár, Abaúj (Fügöd), Nógrád (Fügöd), Fehér (Füged, Al- és Felfüged, Fygey), Torda (Füged, Al füged), Heves (Füged, Nagyfüged). Nagyfüged település mai címere és annak elődjé, az 1780-ból való Füged feliratú pecsét heraldikai leírás szerint füget ábrázol.

A füge beépült népköltésünk és hiedelmünk mesés kincsei közé. Kodály ismert füges népdalgyűjtési helye Menyhe – Nyitra közelében – a pannóniai melegkedvelő vadnövényszajkó és a szőlőtermesztés északi elterjedési határát is jelentő vonalba illeszkedik bele, fel Zoboraljára ültetve, de nem télálló.

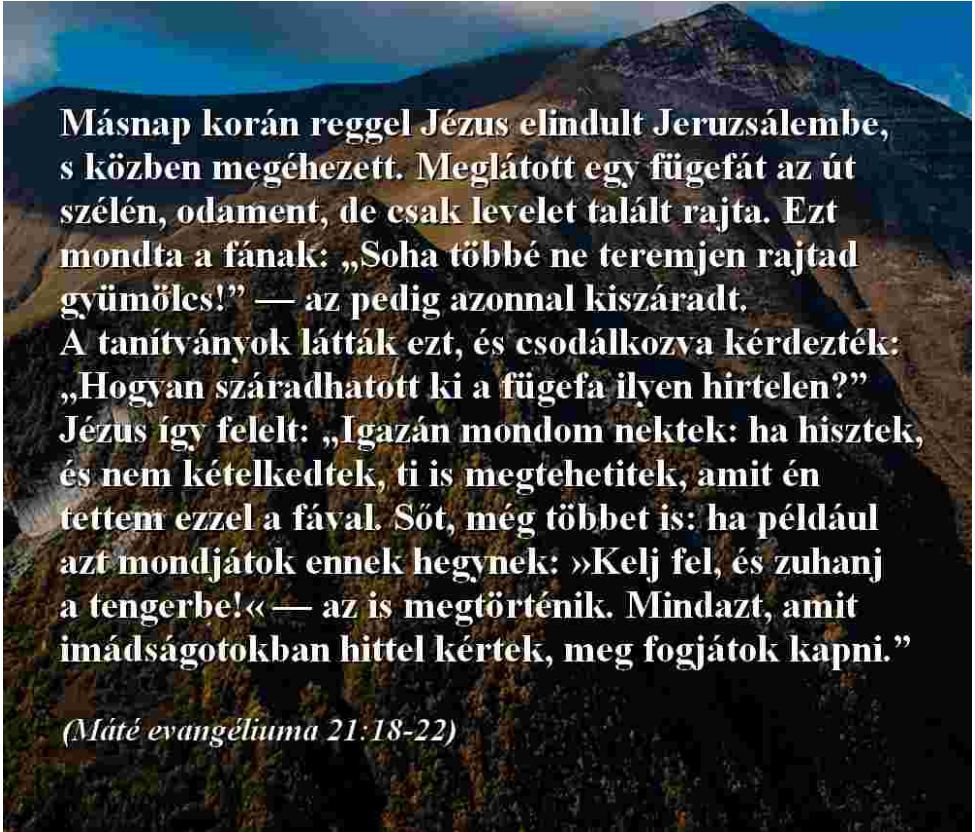
Orosházán a legidősebbnek mondható, tekintélyes fügebokor a Győri Vilmos téri evangélikus lelkészlak udvarán áll. Életkorát nem ismerjük, de ifj. Koszorús Oszkár személyes

közlése szerint már az ő gyermekkorában tekintélyes méretű példány volt. Gyümölcsét tekintve zöld alapszínű, enyhén barnuló, mézízű, zselés velőjű, ízletes változat. A manapság megjelent, kereskedelembe kapható divatos fajtáktól eltekintve hozzá hasonló fiatalabb példányok másutt is előfordulnak a városban,

és van barna gyümölcsű változat is. Dendrológiai, kulturális és szakrális jelentőségét az Ezeréves domb koscsányos tölgyeihez, a Luther utca szil fasorának maradványához, az Árpád kerti hősi emlékmű jegenyetermetű tölgyeihez méltó viszonyítani Orosháza értékei körében.

Szabó István Lajos

Másnap korán reggel Jézus elindult Jeruzsálembe, s közben megéhezett. Meglátott egy fügefát az út szélén, odament, de csak levelet talált rajta. Ezt mondta a fának: „Soha többé ne teremjen rajtad gyümölcs!” — az pedig azonnal kiszáradt. A tanítványok látták ezt, és csodálkozva kérdezték: „Hogyan száradhatott ki a fügefa ilyen hirtelen?” Jézus így felelt: „Igazán mondom nektek: ha hisztek, és nem kételkedtek, ti is megtehetitek, amit én tettem ezzel a fával. Sőt, még többet is: ha például azt mondjátok ennek hegynek: »Kelj fel, és zuhanj a tengerbe!« — az is megtörténik. Mindazt, amit imádságotokban hittel kértek, meg fogjátok kapni.”

(Máté evangéliuma 21:18-22)

Reformáció: vissza a fényhez

Ötszáznyolc évvel ezelőtt elindult egy megújulás, amely újra Krisztusra irányította az emberek tekintetét. A reformáció nem csupán történelmi esemény, hanem ma is aktuális felhívás: térjünk vissza Jézushoz, aki az egyház és az életünk alapja.

Két ígét hoztam János evangéliumából. Az első: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn. 8,12)

Jézus nem egy vallási irányzat világossága, hanem a világé. Mindenkié, aki benne hisz. A teremtéskor Isten világosságot hozott létre körülöttünk, az újjászületéskor pedig bennünk. A reformáció is ezt a belső világosságot gyújtotta újra. A sötétségben Luther Márton felemelte ezt a fényt, és megmutatta, hogy Krisztus az, aki fényt ad életünknek.

Egyszer egy matróz megkérdezte a tudóst, tud-e úszni. Amikor az nemmel felelt, a matróz egy lámpát lóbált, és a fény mentette meg őket. Így ment meg bennünket is Jézus fénye a viharokban. Nélküle a hullámok elragadnának, vele azonban újra és újra megtaláljuk az utat.

A másik íge: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.” (Jn. 14,6)

Sokan keresnek módszereket a lelki életre, de Jézus nem módszert ad, hanem önmagát. Luther is épp az emberi módszerek – a pénzen vett bűnbocsánat és az emberi szabályok – ellen lépett fel. Ma is ez a kísértésünk: módszerekben, eszközökben, rendszerekben bízni Krisztus helyett. De ő maga az út, a megoldás és a cél.

Ahogy az autóvezetésben sem szabad csupán az orrunk elé nézni, hanem messzebbre kell tekinteni, úgy hitünk útján is Krisztusra kell néznünk. Ha rá tekintünk, látjuk az utat, és elkerüljük az élet buktatóit. Ha csak a pillanatot figyeljük, könnyen eltévedünk.

Ez a reformáció üzenete ma is: solus Christus – egyedül Krisztus! Ő a világ világossága, ő az út, az igazság és az élet. Ha rá tekintünk, akkor bennünk is fény gyúl, és élünk, közösségünk újra megújulhat az ő kegyelmében.

Ámen.

Felegyi-Németh Mihály

Tanítványként tanított

Emlékezés Musztafáné Györgyikére, iskolánk volt tanítójára

Musztafa Szulimánné Horváth Györgyi (1935-2025) evangélikus iskolánk megálmodója, majd a megteremtésében, megvalósításában tevékenyen résztvevő pedagógusa volt. 2025. június 28-án bekövetkezett elhunytja után szeretettel emlékezünk rá mindannyian, akik ismertük és szerettük őt. Volt munkatársai, barátai közül néhányan csokorba kötve az emlékezés virágait felidézzük szeretett lényét, és így is búcsúzunk tőle.

Györgyike kiváló TANÍTÓ volt a szó legnemesebb értelmében. Feltétel nélküli gyermekszeretettel, páratlan pedagógiai érzékkel, szakmai tudással, és mindenekelőtt a Szentlélek vezetésével töltötte be hivatását. Lámpásként, biblikusan szólva mécsesként világított a környezetében élők előtt, példát adva gyermek- és felnőtt közösségek számára egyaránt.

Pedagógusként végzett pályafutása Nagyszénáson kezdődött. Nagyon fiatalon, kezdő tanítónőként került Budapestről, a budai féltő családi otthonból a távoli falusi környezetbe. Mindezt a körülményt még nehezítette az 50-es évek rideg valósága. És ő megállta a helyét. Megőrizte értékrendjét, hitét úgy, hogy megszerettette magát az emberekkel – gyerekekkel, felnőttekkel, és ő is nagyon megszerette őket. Elveit soha, a legnehezebb években sem adta fel. Erről az időről hallottam tőle egy történetet: Vasárnap délelőtt szokása szerint ünneplő ruhában, kezében az énekeskönyvvél igyekezett a templomba az istentiszteletre. A község politikai vezetője megszólította: „Györgyi, maga alatt vágja a fát.” Györgyike válasza ez volt. „Csakhogy én nem fán, hanem kösziklán állok.” Ehhez tartotta magát egész életén keresztül. Ezen időszak alatt házasságot kötött

Musztafa Szulimánnal, aki életre szólóan lelki, szellemi társa és támasza volt otthon, és hivatása gyakorlásában is. Két gyermeket neveltek, szerető, igényes családi otthont biztosítva számukra.

Pedagóguspályája következő szakasza akkor kezdődött, amikor a család beköltözött Orosházára. Györgyike a József Attila Általános Iskolában helyezkedett el. Hamarosan a város ismert és elis-

mert pedagógusai között emlegették. Ettől kezdve mindig a legkisebb korosztállyal, az 1.-2. osztályosokkal foglalkozott, őket tanította meg a nagy csodára: az írás, olvasás tudományára. Ugyanakkor nevelt szépre, jóra, igényességre, művészetre, de nem akárhogyan. Hivatása gyakorlásában a legtöbbet, a legjobbat nyújtotta, s mindezt, csendes szóval és Isten iránti alázattal, mert tudta, hogy mindazt, amit adni tud, ő is felülről kapja. Úgy gondolom ez volt a titka. Így vált évről évre sikeresebb, ismertebb tanítójává a városnak. Végül már az ő osztályába áhított bekerülni a legtöbb kisgyerek, sorban álltak a szülők, hogy gyermeküket ő taníthassa. S akinek ez sikerült, egy életen keresztül büszkén emlegeti: „Nekem Musztafáné Györgyike néni volt a tanítóm.”

Pályafutásának megkoronázása volt Orosházán az evangélikus iskolai oktatás elindítása, újraindítása. Már akkor álmodott róla, amikor még annak megvalósulása reménytelennek tűnt. Azután eljött a történelmi pillanat, és elindulhatott iskolánkban az egyházi oktatás. Eljött az ő ideje. Lelkesen tervezett, szervezett, és nem mellékesen tanított. Az első egyházi osztály tanítója volt, és így példát mutatva, elébük élte kollégáinak a keresztyén pedagógus szolgálatát. Iskolánk lelki vezetője volt, nem hivatalosan kinevezett, hanem Istentől kapott megbízással, Jézus Krisztus tanítványaként. Segítségével dolgoztuk ki, majd évek során alakítottuk ki az iskola keresz-

tyén arculatát, az evangélikus iskolai hagyományokat, a jézusi tanításra épülő lelki nevelést, a tanítási anyagba beépíthető bibliai tartalmat. Evangélikus iskolánk történetében jelen volt az első lépésektől, a legmeghatározóbb időszakban. Férje halála után Szegedre költözött, de onnan is figyelemmel kísérte az iskola életét, és imádkozott érte. Mindig érdeklődéssel követte a történéseket. „Szeretett iskolánk” – így emlegette. Nagy örömmel töltötte el, amikor két évvel ezelőtt megkapta az iskola Dénes – tanító díját, amit evangélikus templomunkban személyesen vehetett át. Talán ez volt életének egyik utolsó boldog pillanata.

„Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn. 13,35)

Musztafáné Györgyikét sokan szerették, és ő sokakat szeretett. Emléke legyen áldott!

Jantos Istvánné

Musztafáné Györgyike generációk sorát tanította. Nevelt egy tekintettel, egy pillantással, egy mozdulattal, de főképp szép szóval. Áradt belőle a gyermekek iránti szeretet, megértés, elfogadás. Ilyennek ismerte mindenki.

Györgyike nem csak köztisztelőben álló evangélikus pedagógus volt, hanem mélyen érző romantikus lélek is. Emlékszem egy hosszú, munkával töltött napra, amikor egy őszi délután visszajött értünk az iskolába, hogy elvigyen minket – felhőt nézni. Kérdőn néztünk rá, de csak rejtélyes mosoly volt rá a válasz. Kiautóztunk a városból, majd megálltunk a semmi közepén. Körülölelt a csend, a nyugalom, a naplemente előtti színek és fények. Fenn pedig a kék égbolt, és a sok-sok felhő. A felhők jöttek és mentek, alakot, színárnyalatot váltottak. Csodáltuk Isten teremtett világát végtelen hálát érezve. Elfeledkeztünk a gondokról, a ránk váró feladatokról. Megpihenve, feltöltődve tértünk vissza a városba.

A felhők felettünk – legyen ősz, vagy tavasz – sokszor eszünkbe juttatja Györgyikét, a mosolyát, szeretetét.

Nagy Sándorné Klárka

Györgyikéhez 50 éves barátság fűz, amely még 1975-ben kezdődött. Először csak mint iskoláink munkaközösség-vezetői kerültünk munkakapcsolatba, de ebből hamarosan barátság szövődött.

Később a munkakapcsolat és a barátság is szorosabbá vált azzal, hogy a dr. Zsolnai József névvel fémjelzett Nyelvi irodalmi, kommunikációs (NYIK) program megyei megismertetésében együtt vállaltunk feladatot. Békés megye négy szaktanácsadói területén egy-egy kiváló szakember „bemutatótanításai” révén lett ismertté a program. Szaktanácsadóként nagyon büszke voltam arra, hogy Györgyike volt az első, aki nemcsak a város, de a megye szakembereinek szervezett továbbképzéseken tanítási óráin keresztül bontakoztatta ki a program szépségeit. Szívügye volt azon belül is a kommunikáció, illem tanítása. Szép kiejtésével, kellemes hangszínevel, mosolyával sok-sok pozitív megerősítésével példa volt nemcsak a gyermekek, a szülők, de a nevelőtársai előtt is. Rengeteg szituációs játékon keresztül vezette el a tanítványait az illemszabályok elsajátításához az étkezőasztaltól az utcai viselkedésen keresztül az öltözködésig.

Csodálatos személyiség volt, aki tiszteletet és szeretetet sugárzott a környe-

zetére már magával a megjelenésével, állandó szolid eleganciájával is. Aki csak ismerte Györgyikét, tisztelte és szerette. Legyen az gyermek, szülő vagy kolléga.

Hálás vagyok, hogy nemcsak a munkatársa, de barátja is lehettem mindvégig, és hogy szeretetre tanított mindannyiunkat.

Dr. Szabó Istvánné

Letette a művész a vonót...

Az évek során összegyűjtött kincseim között keresgéltem. Rendezgettem a feljegyzéseket, újságokból kivágott cikkeket, a tanítással, neveléssel kapcsolatos írásokat, emlékeket. Megtaláltam egy kézzel írt verset, Reményik Sándor Akarom című versét. Györgyikétől kaptam. Emlékszem arra, mikor elmondta, hogy mennyire szereti ezt a verset, fontosnak tartotta, hogy én is megismerjem. Sokszor elolvastam és megértettem, mit jelentettek számára ezek a gondolatok. Hitvallás, életszemlélet, elhivatottság, egyfajta ars poetica, a tanítás művészete. Ezen gondolatok vezérelték Őt a pedagógusi pályáján, a gyermekekkel és szüleikkel való foglalkozás során. Személyesen is megtapasztalhattam ezt, amikor a fiam, Máté elérte az iskoláskort. Nem iskolát, hanem tanítót választottunk, amikor beírtuk a József Attila Általános Iskola 1.a osztályába, amelynek Musztafáné Horváth Györgyi lett az osztálytanítója, osztályfőnöke. Györgyike a város egyik legismertebb, legnépszerűbb pedagógusa volt.

Pedagógusként és szülőként is csodáltam azt a hihetetlen energiát, szeretetet, szakértelmet, odaadást, amellyel a gyerekeket terelgette a helyes útra. Kivételesen jó pedagógus volt, aki minden lehetőt és lehetetlent elkövetett, hogy a gyermekek megkedveljék az iskolát és szeressenek tanulni. Ennyi év távlatából is köszönettel és hálával tartozom a kiváló pedagógiai teljesítményért, a gyermekemmel való áldozatos és színvonalas törődésért. Nevelte őt értékekre, becsületre, tisztességre, emberségre, s nem utolsósorban arra, hogy a mindennapi küzdelemben talpon maradjon. A hatás, melyet gyakorolt a fiamra, korántsem addig tartott, míg tanította Őt. Így emlékezett Rá, amikor értesült a haláláról:

„Kívánom, hogy minél több gyereknek, beleértve a saját fiaimat is – legyen egy Györgyike nénije, akire felnézhet, akihez bármikor fordulhat, és akire szeretettel gondolhat vissza évtizedek múlva is.” Évekkel később úgy alakult az életem, a pályám, hogy kollégák lettünk az e-

vangélikus iskolában. Itt egyházi keretek között végezhettem a gyermekek lelki-szellemi nevelését és oktatását, amire régóta vágyott. Szakmai tekintélye és személyének varázsa sok gyermeket vonzott iskolánkba.

Györgyike azok közé tartozott, akik az evangélium szerint ismerték az Urat. Úgy gondolom, hogy mély hitből fakadt minden szava, amit kimondott, és minden munkája, amit magára vállalt és el is végzett. Jelenléte a tantestületben minta volt. Kaptuk tőle a megjelenés és a viselkedés, a modor eleganciáját. Volt egy tulajdonsága, amelyet megtapasztalhattunk: ez a sajátos diszkréció, zárkózottság, amely őt olyan megbízhatóvá, kiszámíthatóvá, komollyá tette, ez a megbízhatóság minden szakmai és magánkapcsolatát megemésítette.

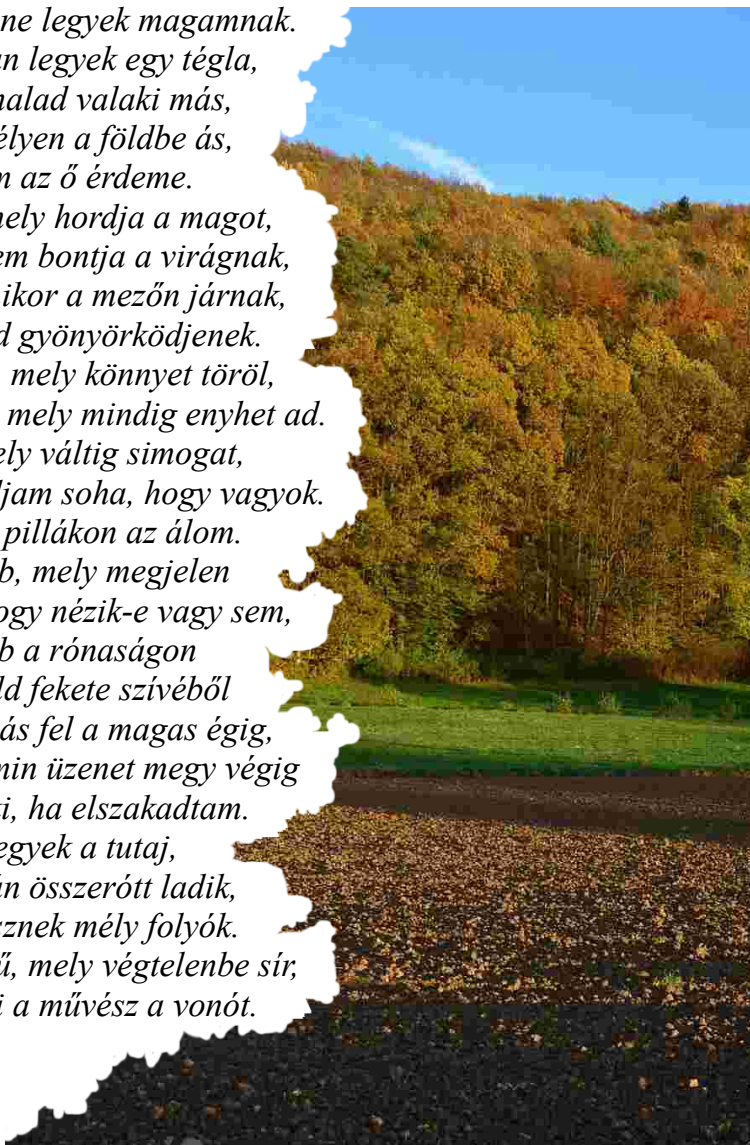
„A jó tanár örök szántóvető. Gyomlálja a gazt, veti a magot.” Olyan világot nyit életével, melyet a diák nem feledhet, mert hiteles és őszinte. Ő is ilyen Tanító volt. Tanítása, emberi értékei, szellemisége tovább él diákjai szívében és lelkében. Tovább él bennem is, hiszen engem is tanított. Hálás szívvel köszönöm, hogy munkatársa, barátja lehettem. És köszönöm a verset!

„Györgyike néni volt az első osztályfőnököm, általános iskola elsőben és másodikban, az oro sházi József Attila Általános Iskolában. Ő tanított többek között írni és számolni (olvasni ekkorra már tudtam). Hálás vagyok érte Istennek a szeretetéért, türelméért és azért, hogy rajta keresztül jók lehettek az első benyomásaim az iskoláról. Ez az első élmény segített nekem átvészelni a későbbi - tanulmányi értelemben - nehezebb időszakokat is az életemben.

Fehér Borbála

Reményik Sándor: Akarom

*Akarom: fontos ne legyek magamnak.
A végtelen falban legyek egy téglá,
Lépcső, min felhalad valaki más,
Ekevas, mely mélyen a földbe ás,
Ám a kalász nem az ő érdeme.
Legyek a szél, mely hordja a magot,
De szirmát ki nem bontja a virágnak,
S az emberek, mikor a mezőn járnak,
A virágban hadd gyönyörködjenek.
Legyek a kendő, mely könnyet töröl,
Legyek a csend, mely mindig enyhet ad.
A kéz legyek, mely váltig simogat,
Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.
Legyek a fáradt pillákon az álom.
Legyek a délibáb, mely megjelen
És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,
Legyek a délibáb a rónaságon
Legyek a vén föld fekete szívéből
Egy mély sóhajtás fel a magas égig,
Legyek a drót, min üzenet megy végig
És cseréljenek ki, ha elszakadtam.
Sok lélek alatt legyek a tutaj,
Egyszerű, durván összerótt ladik,
Mit tengerbe visznek mély folyók.
Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,
Míg le nem teszi a művész a vonót.*

Egy igazi keresztény pedagógus

Györgyike élő mintaképe volt a keresztény pedagógusnak. Megjelenésében, magánéletében, kedves, tapintatos beszédében, kollégái, a szülők és tanítványai felé tanúsított magatartásában örök példát adott nekünk, vele együtt dolgozó pedagógusoknak.

Kedves és meghitt emlék a nagyszünetekben meghonosított közös teázás. Az örömteli beszélgetések, a hasznos útmutatásai, az együttlét családi hangulata máig meghat bennünket. Istennek adunk hálát, hogy ismerhettük és szerethettük.

Emléke örökké él!

Tóbiás Ibolya

A Székács Evangélikus Iskola szeretettel várja a nagycsoportosokat a 2026/2027. tanévben induló első osztályokba.

Az érdeklődők számára szervezett alkalmaink:

2025 novemberében szülői fórum,

2026 februárban bemutató órák.

Kövessenek bennünket a közösségi oldalakon!

Ökumenikus istentisztelet iskolásoknak

Mennybemenetel – áldozócsütörtök – napján 2025-ben már második alkalommal hívtuk közös ünneplésre a három orosházi keresztény iskola diákjait az evangélikus templomba. Az előző tanévben jól sikerült gyülekezeteink és iskoláink közös ünneplése, ebben a tanévben talán még jobb is lett. Lelkészeink gondoskodtak róla, hogy újra ökumenikus istentiszteleten lehessen együtt több mint 1000 diák és tanár.

Az igehirdetés szolgálatát Szalkay Róbertné református iskolalelkész végezte a diákok számára közvetlen

módon, dramatizálva. A zenei szolgálatban pedig részt vett az evangélikus iskola diákzenekara és a református iskola együttese is. Ifjúsági dalok, dicsőítő énekek hangoztak el: felemelő volt, ahogy a zsúfolásig megtelt templom padsoraiban örömmel csengett az énekhang. Áldott alkalmunk volt, ahol sokan átélhették ebben a nagy közösségben az evangélium örömhírét.

*Szöke-Kilián Szilvia
főigazgató-helyettes*

Meglepetés esküvő

A több mint húszéves lelkési szolgálatom során nem sokszor fordultak meglepő kéréssel felém.

Általában teljesíthettem a kívánságokat, azonban néha udvariasan el kellett utasítanom ezeket. Idén tavasszal egyik gyülekezeti tagunk, aki aktívan munkálkodik sokféle szolgálati területen, arra kért, hogy sürgősen, két napon belül eskessem meg a feleségével, akivel már 33 éve polgári házasságban élnek, de az egyházi esküvőjük eddig elmaradt, ezt szeretné bepótolni.

A férj kérésében az volt a szokatlan, hogy sürgetett, hiszen kérése után a következő napon már szeretne volna megtartani az esküvőt, mivel azon a napon volt megismerkedésük évfordulója, következő napon pedig a házassági évfordulójuk. A nagy eseményt felesége előtt titokban tartotta; Magdi csak a templomban tudhatta meg az egyházi esküvő tényét. A család évtizedek óta rendszeres igehallgató. A férj, László keresztyén könnyűzenével szolgál az istentiszteleteken. A kérést először én magam sem értettem, mivel azt gondoltam, hogy az egyházi esküvőjük is megvolt már évtizedekkel

korábban. A gyülekezetünk soklelkészes közösség, egy-egy évben nagyon sok kazuális alkalommal, ezért azt feltételeztem, hogy már réges-régen házasok. Először még arra gondoltam, hogy esketési emlékünnap lesz, de hamar tisztázódott a helyzet. Általában hónapokkal, esetleg egy évvel korábban bejelentkezik a házasulandó pár, elkezdődik a jegyesoktatás, majd megbeszéljük az esketési liturgiát, és elpróbáljuk ennek egyes részeit. Gyülekezetünkben is szokás, hogy az esküvő előtti három vasárnapon kihirdetjük az esküvő időpontját. Ebben az esetben a férj sürgetése miatt erre

nem volt lehetőség. Eljött a várva várt nap. A férj tervébe bevonta és értesítette a közeli és távoli családtagokat, csak a feleség, Magdi számára volt meglepetés az egyházi egybekelés. Az asszonynak mondott fedősztori szerint a templomi hangosítást ellenőrzik, és ezért kell neki és a segítőknek, akik a családtagok voltak, templomba menni.

2025. május 22-én, csütörtök délután 18 órára volt megbeszélve az alkalom. A pár belépett a templomajtón, és abban a pillanatban felcsendült az orgonán a nászinduló. A feleség azonnal rájött, hogy milyen meglepetést szervezett neki a család. Az utóbbi években már sokszor tervezgették, hogy bepótolják az eddig elmaradt egyházi esküvőt, így hirtelen, de nem váratlan módon, a férj megkérdezi, hogy hozzámege-még egyszer, és jön az azonnali „igen” válasz. A templomban sokaknak a meghatódottságtól könnybe lábadt a szeme. Az esketési liturgia további része már hagyományos módon zajlott. Minden flottul ment, hiszen az utóbbi években sok evangélikus esküvőn vendégként vett részt az „ifjú” pár.

Egyházunkban 2025. a házasság és az elköteleződés éve. Februárban a Magyarországi Evangélikus Egyház

Püspöki Tanácsa „Áldásoddal meggyünk” mottóval országos kezdeményezést hirdetett, melyben ezt olvashatjuk: „...országos kezdeményezéssel lépünk fiatalok, középkorúak és idősek felé. Bátorítunk mindenkit, hogy akár évek, évtizedek elmúltával is kérjen egyházi áldást házasságára.” Orosházán kisérendőre módon meghallgatásra talált a kezdeményezés. A misszió során sokszor a korábbtól eltérő, sokszor talán szokatlan utakon kell járni. Fülöp evangélista a néptelen gázai úton találkozik az etióp kincstárnokkal, és egy rövid ézsaiási igemagyarázat után a kincstárnok kéri, hogy keresztelje meg őt azonnal. Ebben az esetben nem volt hosszú formális konfirmációs oktatás, mivel az a korábbi öszövétségi íráskok tanulmányozása által már megtörtént.

Bár ez az esküvő bizonyos formai elvárásoknak nem felelt meg, hiszen nem volt jegyesoktatás, ennek ellenére ott volt a Lélek munkálkodása. A régi és jól bevált egyházi rendhez sokszor ragaszkodnunk kell, de olykor ez a rend kioltja a Lélek tüztét. A jó és tartós házassághoz megfontoltság kell, ami ebben az esetben már megvolt, hiszen László és Magdi 38 éve egy párt alkot, és 33

éve polgárilag is házasok. A férj, László esetében az egyházi esküvő egyébként bizonyágtétel, hiszen őt nagyon sokan ismerik. Civil foglalkozása mellett zenével is foglalkozik. Sok lakodalmon és zenés-

-táncos rendezvényen élő zenével szolgál. Sokszor tett már szóban Jézusról bizonyágot. Ezzel az esküvővel ezeket a tanúságtételeket szinte megpecsételte.

Laczi János

A Déli Evangélikus Egyházkerület hűségjutalommal díjazta Keller Erikát

Keller Erika Orosházán született, szülei, felmenői mind evangélikusok voltak. Ma is azokon a köveken lépked, ugyanazon padok egyikében hallgatja Isten igéjét, ahol ősei is.

Erika a középiskola elvégzése után pénzügyi területen dolgozott ipari, mezőgazdasági cégeknél, majd magánvállalkozóknál. Közben mérlegképes könyvelői végzettséget is szerzett.

Az orosházi evangélikus iskola közösségéhez az újraindulás után hamarosan csatlakozott. Ő lett az iskola gazdasági vezetője egészen nyugdíjba vonulásáig. Az iskola pénzügyi helyzete biztonságban volt a kezében, naprakész gazdasági információval rendelkezett. Mindig körültekintően tervezett és gazdálkodott, ami nem volt egyszerű, hiszen az intézmény nem dúskált anyagiakban. Közvetlenségével, kedvességével, őszinte mosolyával

jó kedvet, nyugalmat sugárzott. Kiváló szervezőképességét is megcsillogtatta az iskolai rendezvények egyik szervezőjeként. Emellett főiskolai tanulmányokat folytatott, ne-

velőtanári képesítést szerzett. Nyugdíjba vonulása után sem szakadt el az egyházi szolgálattól, az Orosházi Evangélikus Egyházközség könyvelőjeként dolgozott tovább, s a mai napig a Győry Vilmos Evangélikus Szeretetszolgálat könyvelését is viszi.

2021-ben ugyan elköszönt a hivataltól, de továbbra is aktív tagja az orosházi és szentetornyai gyülekezeteknek, ahol sikeres pályázatok révén sok felújítást tudtak véghezvinni. Sok éve tagja a számvevőszéknek, 2024-ben pedig a Nyugat-Békési Egyházmegye számvevőszéki elnökévé választották.

Mindezen feladatai mellett a Ma-

gunkért Egymásért Civil Egyesület elnöke Szentetornyán, az ottani leánygyülekezet és az orosházi anyagyülekezet presbitere. Szívesen vesz részt és segíti az orosházi evangélikus Fénysugár Nyugdíjas Egyesület munkáját. Összejöveleket, kirándulásokat szervez, melyeknek ő a lelke, mozgatórugója. Korát meghazudtoló lelkesedéssel, mindig örömmel, fáradhatatlanul dolgozik. Hűsége az evangélikus egyházhoz töretlen, vitathatatlan.

Segítse őt Isten, hogy még sokáig tevékenykedhessen a gyülekezet tagjai és saját maga örömeire! Isten áldása kísérje őt és családja életét, a további szolgálatát!

Evangelikus pedagógustalálkozó Orosházán

Óriási megtiszteltetésnek vettük, amikor az Evangélikus Pedagógiai Intézet vezetősége felkért bennünket, hogy legyünk a 2025-ös NyEPA (Nyári Evangélikus Pedagógus Akadémia) házigazdái. Hozzávetőlegesen 270, az ország minden tájáról Orosházára, a Székácsba érkező pedagógus 3 napját kellett megszerveznünk, egy kivételesen lelkes és segítőkész helyi munkaerőből álló

csapat közreműködésével.

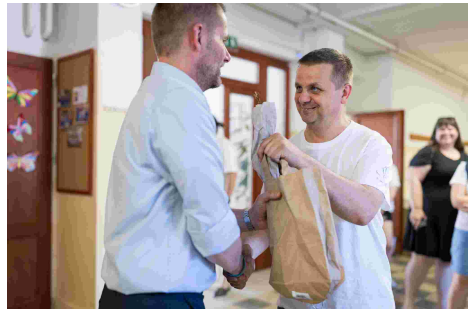
A szakmai programok kitalálásában az EPSZTI útmutatását követtük, de a vendéglátás, a szállások megtalálása, a helyi-, illetve a környékbeli élményprogramok megszervezése, a gálavacsora és díjátadó koreografálása nagy feladatot rótt ránk. Azonban most már biztosan állíthatjuk, hogy a feladatot megoldottuk, hiszen meg tudtuk mutatni ma-

gunkat, meg tudtuk mutatni Oros-háza és a környékünk értékeit, mi-közben minden részletre figyelő vendéglátók próbáltunk lenni azért, hogy mi is egy még összetartóbb közösséggé kovácsolódhassunk. Bí-

-zunk benne, hogy sikerült, hisz mi mindannyian éreztük munkánkon Isten áldását.

Mindeközben az EPSZTI a saját közösségi oldalán így írt az itt töltött napokról:

„1.nap - embert próbáló hőség, elkötelezett pedagógusok és örömteli talál-kozások. Végtelen gondossággal előkészített programok, figyelmes házigaz-dák és fáradhatatlanul segítőkész diákok. A Nyári Evangélikus Pedagógus Akadémia első napjáról a szervező csapat közös imádságának, a regisztrá-ció, a nyitó áhítat, a köszöntések, a természettudományos élménybemutató, és a kilenc szakmai műhely pillanatképei.

...kirakodóvásár, az orosházi fűvósok térzenéje, a Harangos Néptáncgyüt-tes táncháza és a NYEPA Band koncertje: ...aztán véget ért... és indul az utazás.

Ismét este és reggel. A NYEPA 2. és 3. napja - az élményprogramoktól a záró istentiszteletig. A legtöbb program időben párhuzamosan és térben egymástól távol zajlott - ez jó. Amikor ismét összegyűltünk, akkor a közösségépítés, az evangélikus nevelés és oktatás hagyományos értékei és jövőbe mutató lehetőségei, valamint a lelki feltöltődés határozta meg a találkozózt. A 2. nap várva várt eseménysora volt még a Díjátadó ünnepség és a Gálavacsora is.

Volt a NYEPA, volt a 3. nap, volt egy plenáris beszélgetés és egy úrvacsorás istentisztelet. A rendhagyó beszélgetés témái: az evangélikus jellegünk, az értékrend átadásának és a közösségépítés lehetőségei, az evangélikus nevelés-oktatás sajátos "nyelve", az erőforrásaink. Az istentisztelet prédikációját az emmausi tanítványok fáradtságáról és megpihenéséről, a frissítő bizakodásukról Kondor Péter püspök tartotta. Szemerei János elnök-püspök beiktatta az iskolalelkészi munkaközösség új elnökét, Zsóri-Ments Orsolyát, a Kőszegi Evangélikus Gimnázium, Technikum, Szakképző Iskola és Kollégium iskolalelkészét. Köszönjük, Székács, a vendéglátásotok minden szívdobbanását! Jövőre Budapesten találkoznak az evangélikus pedagógusok.”

KÖSZÖNJÜK NYEPA!

*Deák Péter
főigazgató-helyettes*

Tanévkezdés a Székácsban harmincadik alkalommal

„Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13,35)

Az augusztus 31-én tartott tanévnyitó istentisztelettel elkezdődött a Székács Evangélikus Iskola 30. tanéve, Hajnal óvodánk pedig 30 befejezett nevelési évet ünnepelhet. Iskolalelkészünk, Felegyi-Németh Mária egyúttal a tanítványság évét is meghirdette, amellyel tanévünk fent idézett igei mottójához kapcsolódunk, valamint ahhoz a célunkhoz, hogy a tanév során elsősorban munkatársaink egyházi, hitbeli elköteleződését igyekszünk határozottabban erősíteni.

Az előző tanévben bevezetett újdonságok – a KRÉTA tanulmányi rendszer és annak óvodai megfelelője, az OviKRÉTA, valamint a pedagógusok teljesítményértékelési rendszere – terén megfelelő rutint szereztünk, így ezek már nem jelennek akkora kihívást, mint tavaly. A július első napjaiban szervezett or-

szágos eseményünket, a Nyári Evangélikus Pedagógus Akadémiát augusztus utolsó napjaiban – kollégáinkkal, és az esemény sikeres lebonyolítása ugyancsak jóleső érzésekkel és önbizalommal gazdagított bennünket az új tanév kezdetén.

A teljesítményértékelés nyomán szeptember 1-jével ismét emelkedett – ha minimális mértékben is – legtöbb pedagógusunk illetménye. A pedagógusok értékelését idén még nagyobb tudatossággal és a tavalyi tapasztalatok beépítésével szándékozunk elvégezni.

A nyár folyamán több pedagógus kollégánk – élethelyzete megváltozása miatt – elbúcsúzott közösségünkől, és ezzel együtt érkeztek is új kollégák. Örömteli, hogy újabb, egykor a Székácsban érettségizett pedagógusokkal gazdagodhatunk (Dr. Tóth Eszter, Antali Imre

Ákos), továbbá olyan kollégával, aki korábban már dolgozott nálunk (Vargáné Munkácsi Linda), vagy a gyermeke nálunk érettségizett (Kiss Ákosné Ildikó), az óvoda közös ségében pedig új pedagógiai asszisztens érkezett (Salka Liliána). Szomorú szívvel, de a feltámadás reménységével írjuk, hogy október 2-án hirtelenül és váratlanul elhunyt könyvtáros kollégánk, Patakfalvi János, akinek a munkakörét átmenetileg nyugdíjas kolléga segítségével és belső átszervezéssel tudjuk ellátni. Ezeket tekintve elmondhatjuk, hogy a feladatok ellátásához szükséges kollégák a megfelelő számban és végzettséggel teljesítik szolgálatukat.

Az új tanévet 48 elsős és 40 kilencedikes tanulóval kezdtük. A kilencedik évfolyamon, új gimnazistaként 25 tanulónk döntött úgy, hogy kötelező tanulmányai mellett iskolánk Honvéd Kadét Programjában is részt kíván venni. Az idei tanév során ismét igyekszünk jól nevelni és oktatni, tehetséget felismerni és gondozni, felzárkóztatni, közösséget építeni, munkatársaink jól-létét és munkakörülményeinket folyamatosan javítani, városunk és gyülekezetünk javát szolgálni, Isten ígéjére figyelni. Ezek mellett a márciusi Székács-héten evangélikus intézményünk 30 évét is igyekszünk méltóképpen megünnepelni.

*Nagy Róbert
főigazgató*

Konfirmandustalálkozó Budapesten

Idén második alkalommal rendezte meg a Magyarországi Evangélikus Egyház Gyülekezeti és Missziói Osztálya a konfirmandusok országos találkozóját.

Az eseményre kétevente kerül sor, és iskolánkkal immár másodjára vehettünk részt kisebb csoporttal a rendezvényen. A helyszín a Riz Levente Rendezvényközpont volt. Hét

székácsos és hat más iskolába járó tanulóval utaztunk fel Budapestre. A programot Pröhle Gergely országos felügyelő köszöntő szavai nyitották meg. Felidézte saját konfirmációját, annak akkori körülményeit, mely érdekes tényekkel szolgált a fiataloknak. Majd a Közel együttes koncertjével folytatódott a program. Ezután áhítat következett, melynek alapigé-

je, az „Itt vagyok, engem küldj!” (Ézs 6,8) rávilágított arra, hogy fiataloként is lehetünk tanítványok és a fiataloknak is van küldetése. Az interaktív istentiszteleten pedig kérdésekre válaszolhattak a telefonjaik segítségével, a hozzászólások a hatalmas kivetítőn jelentek meg.

Ebéd után több program várta a résztvevőket: csillámtetkő és lemosható tetoválás, fórumok, könyvbemutató, beszélgetés ifjvezetőkkel, Szentírás számokban, Kahoot-kvíz, beszélgetés a Közel együttes tagjaival, „Neked van wifid a mennyben?

Chatelj velünk! Chatelj Istennel!”, valamint társajátékok.

Ezen kívül volt még Lehetőségek pi-aca, öko-interaktív játékok és öko-kézműves foglalkozás, valamint vásárlási lehetőségek.

A lelki feltöltődés mellett a testi feltöltődésre is volt lehetőség a sportcsarnok melletti kalandparkban és játszótéren. Csorba Lóci vidám koncertjével, végül pedig bejelentéssel és úti áldással zárult a 2025-ös EKOT.

*Berta Tünde
munkaközösség-vezető*

Több mint két évtizedes hagyomány iskolánkban a gimnazisták budapesti kirándulása. Az elmúlt két tanévben a Nemzeti Színházban jártunk, idén ősszel az Erkel Színházba jutottunk el. Október 3-án az Elisabeth c. világhírű musical bemutatóján vettünk részt. Ez alkalommal velünk voltak testvériskolánk, a németországi Paul Gerhardt Schule diákjai és tanárai is.

A szokásoknak meg felelően a színházlátogatást évfolyamonként más-más program egészítette ki: a Nemzeti Múzeum, az Evangélikus Or-

szágos Múzeum, a Terror Háza és a Rendőrmúzeum.

Ismét egy óriási élmény volt a résztvevők számára a közösen töltött nap: szórakozás, kulturálódás és közösségépítés egyaránt szerepet kapott benne. Hálásak vagyunk az Evangélikus Gimnázium Alapítványnak a támogatásért, hisz a tetemes útiköltség kifizetése nagyban megkönnyíti diákjaink színházba, múzeumba való eljutását.

*Szőke-Kilián Szilvia
főigazgató-helyettes*

A Székács Evangélikus Iskola Szülői Szervezete
jótekonysági Márton bált rendez

2025. november 8-án.

**Jegyek az iskola
titkárságán
vásárolhatóak.**

*Szeretettel várjuk
vendégeinket!*

Ifisek és kakasok Kakasszéken

Augusztus 18-án egy különleges hangulatú gyülekezeti biciklitúrára indultunk a fiatalokkal, amelynek célállomása Kakasszék volt. Már induláskor kiderült, hogy minden túra rejt magában váratlan történeteket: az egyik lány biciklijé lerobbant, ám Linda néni gyors és önzetlen segítségének köszönhetően egy pillanat alatt úrrá lettünk a helyzeten.

Ahogy elhagytuk a várost, azonnal látszott, hogy a többségnek nem okoznak gondot a kilométerek, tem-

pósan haladtunk a kellemes nyári levegőben. A hosszú, egyenes útszakaszon felszabadult beszélgetések és vidám történetek váltották egymást. Jó volt látni, ahogy a gyerekek kerekedés közben egyre jobban megnyílnak, és mesélnek magukról, saját életükről, családjukról és mindenről, ami foglalkoztatja őket.

Kakasszéken elsőként egy különleges kakasgyűjteményt csodálhattunk meg: a házigazda lakásában szinte mindenhol különféle kakas formájú tárgyakat láttunk: a kicsi díszektől a

zenélő órákon át, a hűtőmágnesektől a mozgásérzékelős, kakaskukorékoló csengőig. Meglepő volt, hányféle kreatív ötlet születhet a kakas motívum köré – mindenki talált valami különlegeset, amin elidőzhetett.

Továbbindulva a kilátónál megálltunk, beszélgettünk, és készítettünk néhány vidám csoportképet is. Külön jóleső érzés volt, hogy a fiatalok között ekkorra már valódi csapatszellem és jókedv alakult ki. Itt arról is beszélünk, hogy ez a közösség

nemcsak egy alkalomról szól: mindenkit várunk péntekenként az ifi órákra, ahol folytatódhatnak a barátságok.

Miután visszaértünk a városba, a Princess cukrászda felé vettük az irányt, ahol mindenki vendégünk volt egy fagyira. Itt érkeztek meg szép sorjában a szülők is a gyerekekért, akik a jóleső fáradság érzésével és egy nagyszerű közösségi élménnyel gazdagodva térhettek haza otthonukba.

Bánki-Horváth György

2025. április 1. és október 3. között

- Alapműveleti Matematikaverseny megyei forduló

3. hely: Vajda Viktória

- Madarak és fák napja

természet-tudományi verseny

3. helyezett csapat: Bánki-Horváth Eszter, Bódis Zoltán, Győri Szabolcs

- József Attila szavalóverseny

2. hely Tóth Hannah

- Országos Evangélikus Hittanverseny kerületi forduló

1. hely Mák Miléna, Halász Lilla, Samu Levente, Mikes Janka

2. hely Kálmán Róza, Tóth Hannah, Podmaniczki Frigyes, Korbel Noel

- Hallo Europa! országos német nyelvi projektverseny

10. hely Szloszjár Dániel

- Székács Akadályfutó és Elsősegélynyújtó Verseny

1. helyezett csapat: Aklan Botond, Góg Marcell, Huszárik Balázs, Németh Dávid, Ujj István, Zsoldi Anna Boglárka (7. évf.)

2. helyezett csapat: Annus Marcell, Mészáros Zsombor, Németh Miklós Dániel, Papp Gréta, Szőke Zsóka Polett, Zalai Zoltán (8. évf.)

Képzőművészeti sikerek:

- Szent Anna tó legendája

rajzverseny

1. hely Sándor Lilien

- Zene, ami megmozgat rajzpályázat

Kiemelt alkotás díja: Losonczy Diána Éva, Szőke Zsóka Polett
Különdíj: Zsoldi Anna Boglárka

- Kedvenc népmesém alkotói pályázat

1. hely Mikes Janka

Diákolimpiai eredmények:

- Tenisz megyei döntő

3. hely Majorosi Dominik

- Ügyességi csapatbajnokság (távolugrás) megyei döntő

1. helyezett csapat: Balla Márk, Győri Szabolcs, Kovács Bence, Mészáros Zsombor, Németh Miklós Dániel

Népegyházi hírek

TEMETÉS 2025. 04. 01 – 10. 11.

Dimák Sándor(77), Sós Margit Ilona(81), Zalai Mihályné Farkas Julianna(76), Király Istvánné Pataki Rozália(91), Balogh Sándorné Pusztai Ilona Gizella(90), Jankó Ferenc Józsefné Zalai Ella Rózsa(88), Szász Zoltán Lajos(82), Héjja József Mihályné Szendi-Horváth Erzsébet(90), Hauptert Jánosné Csiszár Éva(89), Rideg Imréné Boros Eszter(92), Musztafáné Horváth Gyöngyi(89), Hegedűs Lóránd Jenő(88), Valkai Sándorné Gabnai Rozália Etelka(83), Domokos Endre(75), Kristóf Istvánné Balogh Ilona Ágnes(68), Horváth Éva Katalin(66), Ilovsky Béláné Kovács Irén(80), Vetési Imre(83), Kunos Zoltán Lajos(71), Szulics Istvánné Csizmadia Margit(94), Torda Györgyné Keresztes Margit(91), Budai Mihályné Csönde Eszter Emília(93)

KERESZTELŐ (gyermek)

Váradi Gergő és Csala Bettla fia
GERGŐ 2025. 05. 30.
Liziczai Zsolt és Zámbo Ildiló
leányai
NOEMI és LOLA 2025. 05. 31.
Halupa Miklós és Madarász Dóra
leánya
KAMILA 2025. 05. 31.
Orbán Tibor István és Mócz Szilvia
leánya
ILONA ILDIKÓ 2025. 05. 31.
Bakos Mihály és Dimák Margit fia
PÉTER 2025. 06. 01.
Balla István és Szilassi Szilvia fia
MÁRK 2025. 06. 01.
Molnár Edit Katalin fia
PÉTER 2025. 06. 01

Tóth Pál Pleskonics Nikolett fia
ÁRON 2025. 06. 01
Lencse Sándor és Plaveczi Adrienn
fia
ÁDÁM 2025. 06. 01.
Faddi Zsolt és Mester Katalin fia
ZSOLT MÁTÉ 2025. 06. 01.
Kulcsár László Tibor és Magola
Helga fia
TIBOR BOTOND 2025. 06. 01.
Sánta László és Seregély Brigitta fia
KORNÉL LÁSZLÓ 2025. 06. 01.
Dió Amarilla Ivett fia
JÓZSEF IGNÁC 2025. 07. 09.
Tábi Máté Lajos és Túri Gabriella
leánya
IZABELLA 2025. 10. 05.

ESKÜVŐ

K. Tóth László és Ujj Magdolna Ibolya 2025. 05.22.

*A szeretetet és a hűséget soha el ne hagyd,
kösd magadra, mint nyakláncot, vésd a szívedbe őket!*

(Példabeszédek könyve 3:3)

Adományok a „Harangszó újságra”

2025. április 03 - október 03.

Dér Jánosné	2000 Ft	Tóth Béláné	2000 Ft
Pleskó Józsefné	5000 Ft	Tóth Anikó	1000 Ft
Szemenyei Sára Ilona	2000 Ft	Tóth Mariann	1000 Ft
Ravasz Katalin	5000 Ft	Papp Vilmosné	10000 Ft
Czikora Emília	5000 Ft	Név nélküli adományok	2000 Ft

Kiadja: Orosházi Evangélikus Egyházközség

Cím: 5900 Orosháza, Thék Endre u. 2.

Telefon: +36/68-680-810

Email: oroshaza@lutheran.hu

Web: oroshaza.lutheran.hu

Gyülekeztünk számlaszáma: 11733041-20001034

IBAN: HU82 1173 3041 2000 1034 0000 0000

BIC(SWIFT)KÓD: OTPVHUHB

Adószámunk: 19980333-2-04

Felelős kiadó: Laczki János igazgató lelkész és Bánki-Horváth György felügyelő

Kiadványszerkesztés, digitális szerkesztés: Urbán L. Tamás, e-mail: urbanltamas@gmail.com

Márton-bál

2025. november 8.

A Székács József Evangélikus Óvoda,
Általános Iskola és Gimnázium
szervezésében.

Jegyek az iskola titkárságán vásárolhatóak.

Szeretettel várjuk vendégeinket!